

A kitakarásról

MŰBÍRÁLAT - ÉPÍTÉSZET - LXV. évfolyam, 43. szám, 2021. október 29.

(Kitakarások Pesten és Budán)

Mik jutnak eszembe? Az állandóságok megszokott térérzései, miközben ott dübörög az újdonság ereje is, meg az a még nagyobb erő, az állandóan változó városé, ahol a súlypontok érzelmek nélkül és állandóan arrébb helyeződnek. Meglepetésszerűen születnek és fejlődnek ki, hogy aztán tíz-húsz év múlva szomorúan sorvadjanak vissza az átlagosságba. És az is, hogy öregszem, mert egyre több olyan dologra emlékszem, ami elmúlt, ami már nincs, aminek a képe/emléke/íze csak a fejemben létezik. Miközben jönnek az újak, a fiatalabbak, akiknek a régi Fradi-stadion olyan történelem, mint '56, a Millennium kiállítás vagy épp a mohácsi vész. Vagy építészeti analógiával a régi Népstadion, a MOM gyárépülete vagy Ybl fürdőépületei a Margitszigeten.